

עת"א 50672/03/14 - אושרי גבריאל נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 50672-03-14 גבריאל(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר ואח'
07 אפריל 2014

בפני
העותר
נגד
משיבים
כבוד השופט א' קיסרי
אושרי גבריאל ת"ז 307890962 (אסיר)
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה המכוונת להורות למשיב 1 ("שב"ס") לנכות מתקופת מאסרו את הימים שבהם היה העותר עצור קודם שנגזר דינו בת"פ 19534-07-12 בבית משפט השלום באילת.

ביום 14.4.13 גזר בית משפט השלום באילת את דינו של העותר והטיל עליו עונש של שישה חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות. ביום 4.12.13 החליט הממונה על עבודות השירות על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, וכפועל יוצא מכך, על העותר לרצות את יתרת תקופת העונש על דרך של מאסר בפועל. כנגד החלטת הממונה הגיש העותר עתירה מנהלית (עת"א 26452-01-14) ("העתירה הקודמת") ובפסק דין שניתן ביום 9.2.14 נדחתה העתירה.

בעתירה הנוכחית טוען העותר שקודם שנגזר דינו הוא היה עצור בתקופה שתחילתה 7.7.12 וסיומה 21.8.12 ובסה"כ 44 ימים וכי יש לנכות תקופה זו מיתרת עונש המאסר שנותר לו לרצות.

עיקר טענת העותר היא שהעובדה שהוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות אינה צריכה להביא לתוצאה שתקופת מעצרו קודם למשפטו בתיק הפלילי לא תנוכה מתקופת המאסר שכן, כך טענתו, אם היה בית משפט השלום מטיל עליו עונש מאסר בפועל הוא היה מנכה את ימי המעצר וזאת ברוח הפסיקה שלטענתו קיבלה ביטוי בבש"פ 5142/99 מורוזובה נ' מדינת ישראל פ"ד נגד(5) 643 (1999).

שב"ס מתנגד לעתירה והוא טוען כי עיון בדברי בית משפט השלום בעת שגזר את דינו של העותר מעלה שהוא כבר הביא בחשבון את תקופת המעצר ולכן אין מקום לנכות תקופה זו מיתרת מאסרו של העותר.

שקלתי את טענות הצדדים והחלטתי לקבל את העתירה בחלקה במובן זה שאני מורה שהעניין יוחזר לדיון בפני הגורם

עמוד 1

המוסמך בשב"ס על מנת שישמע את טענות העותר ויתן החלטה מנומקת.

בפסק הדין שניתן בעתירה הקודמת (עת"א 26452-01-01) נקבע כי "יש לזמן את העותר ובא כוחו אל הממונה על עבודות השירות במחוז הצפון עוד קודם למועד קליטתו למאסר כדי לשמוע את טענותיו בדבר יתרת ימי המאסר שעל העותר לרצות באופן שבו תינתן לעותר הזדמנות להשמיע את טענותיו לעניין זה ולאחר מכן לתקבל החלטה".

בכתב העתירה לא מצאתי התייחסות לדברים אלה ובא כוח העותר גם לא התייחס אליהם בטיעונו בדיון שהתקיים ביום 6.4.14 ולמרובית הפליאה גם בטיעון שהושמע על ידי שב"ס לא נזכר עניין זה.

התוצאה היא, אם כן, שבניגוד לפסק הדין בעתירה הקודמת, אין בפני החלטה של שב"ס אשר ניתן להתייחס אליה בגדר העתירה הנוכחית ובמובן מסוים משמעות הדבר היא שהעתירה מוקדמת והוגשה טרם מיצוי ההליך המנהלי. אדגיש שלא מן הנמנע שלא כך הם פני הדברים אלא שכאשר הן העותר והן שב"ס נמנעו מלהתייחס לעניין זה אין מנוס מן המסקנה שאליה הגעתי.

העניין יוחזר, אפוא, לשב"ס, אשר ינהג כמצוות פסק הדין בעת"א 26452-01-14.

אין צריך לומר שאין בפסק דין זה נקיטת כל עמדה לעצם העניין שהעלה העותר בעתירתו.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ד, 07 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה